

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Gurău Victor către Ministerul Justiției al RM, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Zaharescu Olga și Anati Snejana, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil, recuperarea prejudiciului moral și obligarea examinării plângerii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, prin care au fost respinse cererile de apel depuse de Ministerul Justiției și de Gurău Victor și menținută hotărârea judecătorești Buiucani, mun. Chișinău din 22 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 14 iulie 2015, Gurău Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Zaharescu Olga și Anati Snejana, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și obligarea Ministerului Justiției să examineze plângerea.

În motivarea cererii s-a invocat că, potrivit hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 20 decembrie 2007, SRL „Chișinău-Gaz” a fost obligat să nu creeze obstacole reclamantului în folosirea terenului de pământ situat pe str. XXXX, 1 mun. Chișinău și să reamplaseze gazoductul conform proiectului inițial din 18.07.1988.

Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2008, a fost admis parțial apelul declarat de reclamant și s-a respins apelul declarat de SRL „Chișinău-Gaz”, fiind casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii reclamantului, privind încasarea prejudiciului moral și emisă o nouă hotărâre prin care a fost încasat prejudiciul moral de la SRL „Chișinău-Gaz” în mărime de 5 000 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2008, a fost respins apelul declarat de SRL „Chisinau-Gaz”.

După obținerea titlului executoriu reclamantul s-a adresat executorului judecătoresc pentru inițierea procedurii de executare silită.

Reclamantul a mai invocat că, în cadrul executării silite debitorul a dat dovadă de indiferență totală și a propus alte modalități de executare, dar nicidecum cea dispusă de instanță.

Reclamantul a afirmat că, a fost nevoit să se adreseze în instanță pentru constatarea faptului încălcării dreptului său la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 februarie 2012, a fost admisă cererea reclamantului împotriva Ministerului Finanțelor și Uniunii executorilor judecătorești, cu privire la constatarea încălcării dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 decembrie 2007.

A notat că, ulterior s-a adresat de repetate rânduri Ministerului Justiției, privind întreprinderea măsurilor de rigoare în privința executorilor judecătorești de a realiza obligația statului privind executarea hotărârilor judecătorești.

În opinia reclamantului, pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești, statul este obligat să asigure procedura de executare prin metode eficiente în termeni cât mai restrânși.

La nici una din adresările sale către Ministerul Justiției, reclamantul nu a primit răspuns, nici din audiențele petrecute cu vice-ministrul și cu ministrul nu au fost rezultate, făcînd trimitere la art. art. 318,319 Codului contravențional și art. 320 Codului penal.

Reclamantul a considerat că, timp de 9 ani Ministerul Justiției a avut suficiente pârghii pentru a sesiza organele procuraturii în vederea recomandării executorilor judecătorești de a întreprinde măsurile necesare pentru atragerea la răspundere a persoanelor responsabile în neexecutarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 decembrie 2007.

La adresarea sa către Ministerul Justiției nr. G-1241/16 din 18.05.2016 a expirat termenul de examinare a cererii.

În viziunea reclamantului, la caz au fost depășite toate limitele legale și morale, ultimul suferind în urma acestora atât financiar, în timp cât și psihologic.

Reclamantul a solicitat instanței de judecată constatarea faptului de violare a drepturilor sale prevăzute la art. 6 CEDO și obligarea Ministerului Justiției să examineze plângerea reclamantului înregistrată sub nr. G-1241/16 din 18.05.2016 cu întreprinderea tuturor măsurilor asupra executării hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 decembrie 2007.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 august 2016, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu executorul judecătoresc Zaharescu Olga.

Prin încheierea protocolară din 04 octombrie 2016 Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a dispus atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anati Snejana.

La data de 24 octombrie 2016, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor sale, prin care a solicitat: constatarea faptului că prin acțiunile

Ministerului Justiției au fost violate drepturile lui prevăzute la art. 6 CEDO; obligarea Ministerului Justiției să examineze adresarea lui înregistrată sub nr. G-1241/16 din 18 mai 2016, cu întreprinderea tuturor măsurilor stabilite de legislația în vigoare privind executarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 decembrie 2007; încasarea prejudiciului moral din contul pârâtului în mărime de 150 000 lei.

La data de 10 noiembrie 2016, reclamantul a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor sale, prin care a solicitat: constatarea faptului încălcării dreptului reclamantului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești; încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui a prejudiciul moral în mărime de 150 000 lei; obligarea Ministerului Justiției să examineze adresarea lui înregistrată sub nr. G-1241/16 din 18 mai 2016 cu întreprinderea tuturor măsurilor stabilite de legislație privind executarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 decembrie 2007.

Prin hotărârea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 noiembrie 2016, s-a admis acțiunea; s-a constatat încălcarea dreptului lui Gurău Victor la executarea în termen rezonabil a hotărârii irevocabile a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 decembrie 2007 la cererea de chemare în judecată depusă de Gurău Victor împotriva SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la înlăturarea obstacolelor, reamplasarea gazoductului și repararea prejudiciului moral; s-a încasat în beneficiul lui Gurău Victor de la bugetul de stat prin intermediul Ministerul Justiției suma de 30 000 (treizeci mii) lei cu titlul de prejudiciul moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a cauzei; s-a obligat Ministerul Justiției să examineze plângerea lui Gurău Victor înregistrată la 18 mai 2016 cu nr. G-1241/16 în conformitate cu lege; în rest pretențiile lui Gurău Victor s-au respins ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, prin care au fost respinse cererile de apel depuse de Ministerul Justiției și de Gurău Victor și menținută hotărârea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 noiembrie 2016.

La data de 23 mai 2017, Ministerul Justiției a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, solicitând casarea acestei și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului declarat, Ministerul Justiției a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea.

La data de 08 noiembrie 2017, Gurău Victor a depus referință asupra cererii de recurs, menționând că nu este de acord totalmente cu motivele cererii de recurs.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ministerul Justiției, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Ministerul Justiției, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul

acestui cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Ministerul Justiției.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Justiției.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova